

DOBRO JUTRO VSEMU SVETU

Dobro jutro vsemu svetu!
Vidim dan, kako prihaja,
luna z zvezdami odhaja.

Dobro jutro vsemu svetu!
Vidim dan, kako se zbuja,
sonce žarke mi ponuja.

Dobro jutro vsemu svetu!
Vidim dan, kako cveti,
ptičji zbor se veseli.

Dobro jutro vsemu svetu!
Spal v Božjem sem objemu,
tesno se privil sem k njemu.

Dobro jutro vsemu svetu!
Komaj čakam ves zagnan,
kaj prinese novi dan.

(Molim s svojim malčkom, 30 molitev v rimah)

1. maj

Sv. Jožef Delavec

Jožef je bil mož Marije in Jezusov varuh na zemlji. Bil je zelo dober, tih in priden človek.

Jožef je bil tesar. To pomeni, da je delal z lesom – izdeloval je mize, stole, vrata in druge stvari. Vsak dan je pridno delal z rokami, da je lahko poskrbel za svojo družino.

Spominjamo se ga na 1. maj, ki ga praznujemo kot praznik dela. Jožef nas uči, da ni pomembno, kake vrste delo opravljaš, pomembno je, da to počneš pošteno in z ljubeznijo.

Tudi vsakdo izmed vas otrok že ima zagotovo »svoje delo«: pomagati pri različnih opravilih doma, pisati naloge, biti dober prijatelj, ponuditi pomoč sošolcem ... Če to počnete z veseljem in ljubeznijo, ste vsi podobni svetemu Jožefu. Kadar pa ti je pri opravljanju kakega dela težko, pa se kar priporoči z besedami: »Sv. Jožef Delavec, ki si s svojo ljubeznijo zmoget vse, daj mi moči, da tudi jaz uspešno opravim to, kar moram.«

AI

V LITANIJAH JE VELIKO POIMENOVANJ ZA MARIJO

»Kmalu bo mesec maj, se že kaj veselite?« je nekega aprilskega večera vprašal ati svoje štiri otroke. »Seveda, počitnice bodo spet, letos pa jih res že zelo težko čakam, da se malo spočijem od šole!« je prvi pohitel Blaž, ki je bil že v devetem razredu.

Tinko je bolj zanimalo, če bodo šli na kak izlet; vsi otroci so se razveselili, ko sta jim ati in mami obljubila, da si bosta vzela nekaj dni dopusta in da se prav gotovo podajo na kakšno zanimivo pot.

»Kaj pa šmarnice? Jaz bi letos rada šla prav vsak dan. Bomo vedno do večera doma?« je zanimalo osemletno Urško.

»Bomo, seveda bomo! Saj boste vsi hodili, kajne?« je vprašala mami.

Vsi so z veseljem čakali na šmarnice – Blaž bo ministriral, Tinka, ki je že v sedmem razredu, bo zagotovo kaj prebrala, dvojčka Urško in Jakca pa je najbolj zanimalo, kakšne zgodbe bodo prebirali.

»Spet bomo peli litanije, komaj že čakam!« je še hitela Urška.

»Počasi, nič ti ne bo ušlo!« je ati jezil klepetavo Urško. »Pa ti sploh veš, kaj so litanije?«

Kar vsi so hoteli povedati, da govorijo o Mariji in jo hvalijo, da ima Marija veliko različnih imen.

»Ati, saj veš, da mi ti tudi rečeš Tamala, pa moja Miška, pa naša Smrklja – ker me imaš rad!« je dejala Urška in nadaljevala: »Lahko bi skorajda rekli, da so ljubkovalna imena ali pa taka, ki poudarijo kako odlično lastnost. Samo Marija pa jih ima v litanijah ogromno, pa nekatera so tako čudna, da jih ne razumem. Zakaj ji tako pravimo?«

»Tudi Mariji so dajali vsa ta imena, ker so jo ljudje vedno imeli radi. Kaj če bi v mesecu maju malo bolj prisluhnili vsem tem poimenovanjem med litanijami in se ob teh Marijinih imenih vsak dan enega izbrali in se o njem pogovorili? Ste za to?« se je spomnil ati.

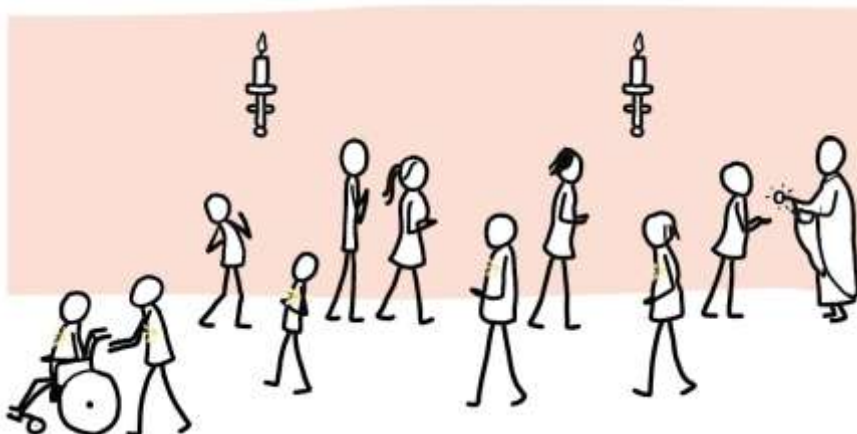
Tako so se dogovorili, da bodo podnevi, ko bodo skupaj, morda v avtu, ob kosilu ali še kje, sicer pa zvečer v postelji poskušali razvozlati katero do skrivnostnih imen, ki se pojavijo v litanijah.

Naj to povabilo velja tudi za naše družine. S tem spoznavamo našo nebeško Mater Marijo, vse njene lastnosti in pletemo tesnejše vezi z njo. Bolje jo poznamo, lažje skupaj z njo hodimo skozi življenje. Priporočimo se ji še posebej v mesecu maju – Marijinem mesecu – mesecu šmarnic. Povabljeni smo, da v svoji sobi ali v kakem od skupnih prostorov naredimo svoj družinski oltarček namenjen prav njej. Poišči kako njeno podobo ali jo celo sam nariši, dodaj svečko in morda celo šopek sveže nabranih šmarnic. Če slednjih ne uspeš nabrati, pa jo bo razveselilo tudi drugo cvetje.

Por. M. Razboršek, Marija, naša prijateljica

Kaj je obhajilo?

Latinska beseda za obhajilo je »communio«, kar pomeni »skupnost«. Ko prejmemo Gospodovo telo, med nami in njim nastane sveta skupnost.

Veliki Bog sebe naredi čisto majhnega – tebe pa zelo velikega!
V tvoja usta in v tvoje srce pride ta, ki ga ne morem zaobjeti celotno vesolje.
To imenujemo »communio« – obhajilo.
Skupnost z Jezusom deluje tako, da vsi, ki ga prejmejo,
postanejo skupnost tudi drug z drugim.

Por. Youcat za otroke